

Εκ νεότητος

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου

Σε μία εποχή που η ιερότητα και η αυθεντία της οικογένειας αμφισβητείται και η παιδεία έχει χάσει τον αρχικό σκοπό της για την διαμόρφωση ήθους και χαρακτήρων στη νεότητα η περίπτωση του Ιερομάρτυρος Αγίου Ελευθερίου, της μητρός του Ανθίας και του Επισκόπου Ρώμης Ανικήτου είναι εξαιρετικά διδακτική.... Διδάσκει πρώτον την θαυμαστή ωριμότητα την οποία δημιουργεί στους νέους το χριστιανικό φρόνημα, διότι ως επί το πλείστον η νεότητα είναι ασταθής και επιπόλαιη. Υπάρχουν βεβαίως και οι εξαιρέσεις, νέοι που μεγάλωσαν «εν παιδεία και νουθεσία Κυρίου» και έχουν υγιείς αρχές.... Δεύτερον την ευθύνη της οικογένειας, της Εκκλησίας και του σχολείου στη διαμόρφωση αξιών και ιδανικών ανάμεσα στη νεολαία για τον εφοδιασμό της για να μη διολισθαίνει στην ατραπό της παρεκτροπής.... Τρίτον διότι ο άγιος, παρά την νεότητά του, επέλεξε ως αποστολή του μαρτύριο. Προτίμησε να είναι πολίτης και εργάτης της Βασιλείας του Θεού, παρά τα εμπόδια που παρεμβάλλονται, εμπιστευόμενος απόλυτα τη ζωή του στο Χριστό...” **τόνισε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου κ. Δαμασκηνός, απευθυνόμενος στο πολυπληθές εκκλησίασμα, που προσήλθε επί τη μνήμη του Ιερομάρτυρος Αγίου Ελευθερίου, στο φερόνυμο Παρεκκλήσιο - Κατακόμβη**

του Ιερού Καθεδρικού Ναού Παναγίας Ελευθερωτρίας Διδυμοτείχου, όπου χοροστάτησε στην ακολουθία του Πανηγυρικού Εσπερινού και ευλόγησε τους άρτους.

Το πρωί της επομένης, 15ης Δεκεμβρίου ε.ε., ο Σεβασμιώτατος ιερούργησε στον Ιερό Ενοριακό Ναό Αγίου Δημητρίου Καναδά, του τέως Δήμου Τριγώνου. Αναλύοντας το ευαγγελικό ανάγνωσμα της Κυριακής ΙΑ΄ Λουκά, περί του Μεγάλου Δείπνου, μεταξύ άλλων, εσημείωσε· “Ο Χριστός, πριν προσκαλέσει τούς πιστούς στη Τράπεζα και στην ευωχία Του, ετοίμασε κατ’ αρχήν το χώρο. Ο χώρος του Δείπνου είναι η Εκκλησία. Η Εκκλησία αρθρώθηκε πριν από τη δημιουργία του σύμπαντος κόσμου. Στολίσθηκε και φωταγωγήθηκε με τα χρώματα και τα υπέρλαμπρα φώτα της αγάπης, της αρετής και της θεογνωσίας. Διακοσμήθηκε με την άκτιστη χάρη της Αγίας Τριάδος και στερεώθηκε στη δύναμη και τον αγιασμό του Αγίου Πνεύματος. Φύτρωσε και ρίζωσε μέσα στην παρθενική μήτρα της Υπεραγίας Θεοτόκου... Ο Πατέρας θυσιάζει τον μόσχο τον σιτευτό, για να τρυφήσουν οι συνδαιτυμόνες, και τρυγάει τον γλυκύτερο και πιο μεθυστικό οίνο, για να τούς βυθίσει στη νηφάλια μέθη του Ουρανού. Η τροφή πού προσφέρεται στο Δείπνο αυτό είναι το Σώμα του Υιού. Η σάρκα του Θεανθρώπου μερίζεται και διαμελίζεται χωρίς να διαιρείται, μοιράζεται σε όλους χωρίς να ελαττώνεται και χορταίνει τούς πάντες χωρίς να μειώνει την επιθυμία για περισσότερο κορεσμό. Ο οίνος αυτής της Τράπεζας είναι το ζωηφόρο και ζωήρρυτο Αίμα του Υιού, που προσφέρεται στο Άγιο Ποτήριο, για όσους διψούν για ζωή και περίσσευμα ζωής... Το πρόγραμμα του λαμπρού και μυστικού Δείπνου, στο

οποίο καλούνται οι πιστοί, είναι η δοξολογία, η ύμνηση και η λατρεία του Τριαδικού Θεού. Τούτο το πρόγραμμα ανέλαβαν να το εκτελέσουν τ' αμέτρητα στίφη των αγγέλων με μία αρμονία και με ένα ρυθμό πού δεν γίνεται να τα συλλάβει ανθρώπινο μυαλό και να εκφράσει ανθρώπινη γλώσσα... Ο Κύριος και Βασιλεύς του παντός ετοιμάζει, αγαπητοί μου, το Μέγα Δείπνο Του με προσοχή, φροντίδα προσωπική και αγάπη και μας προσκαλεί να συμμετέχουμε σ' αυτό και να το απολαύσουμε. Κάθε Κυριακή και σε κάθε Θεία Λειτουργία με το κτύπημα της καμπάνας απευθύνει το προσκλητήριο σε όλους, επιβεβαιώνοντας ότι χάρη σ' Εκείνον «έτοιμα εστι πάντα». Κάθε φορά που θα ακούσουμε αυτό το προσκλητήριο, ας ενδυθούμε με τ' ακριβά και επίσημα ρούχα της αρετής και της μετάνοιας και ας προσέλθουμε στην ευλογημένη ευωχία, για να γευθούμε και να αισθανθούμε όλο και περισσότερο, έντονα και ακατάπαυστα ότι «χρηστός εστίν ὁ Κύριος»”.

